

Ole Omberg døde 31 august.

Stiftelsen norsk okkupasjonshistorie, 2014

Anders +

120483

185

Hans levnesløp:

Født 30-II-1890 i Kolvsøy.
Gjennomgikk underoffiserskolen i Fredrikstad i 1912.
Var ved politiet i Fredrikstad fra 1913 til 1917. Det siste året som politisekretær og bilsøkyndig.

Ble sjef for provianteringen i sin hjembygd i 1918 og flyttet tilbake til Kolvsøy. Han overtok sin svigerfars småbruk i 1920. Her bygget han en liten kasse og trevarefabrik samt høvleri, med ca. 15 ansatte. Senere kjøpte han til 3 småbruk slik at eiendommen nu er på ca. 140 mål.
I 1929 bygget han sitt første drivhus. Gartneriet er nu på ca. 1500 mål.
Han var med på å starte Kolvsøy Bondeparti i 1921 og var formann i mange år.

Kommunale verv: Kommunerevisor i ca. 25 år, dessuten revisor for trygdekassen. I mellomkrigsårene var han gjeldsmeglingsmann.

Ordfører fra 1940 - 1945.

Han var levende inatresert i vårt forsvar og i 1940 var han den første som hadde en avdeling klar i Vestre Fredrikstad hvor han var militærsejers mobiliseringsordre forelå ikke på dette tidspunkt (10. april) men divisjons sjefen innkalte, på eget ansvar, en sikringsavdeling. Først den 11. april kom ordre om stille mobilisering.

I divisjon gikk som bekjent over til Sverige hvor de ble inaternært. Omberg ble valgt til tillitsmann for de inaternærte og fikk i oppdrag og undersøke mulighetene for hjemsendelse. Dette ble i første omgang nektet med den begrunnelse at Norge var i krig. Den 8. juli kom følgende telegram fra regeringen i London:

"Krigen er slutt. Regeringen har intet å bemerke innvende mot at de i Sverige inaternærte norske soldater reiser hjem".

Johan Nygårdsvoll.

Praktisk talt samtlige av de ca. 5000 mann reiste hjem mot å avlegge ed på at de ikke skulde gripe til våpen mot tyskerne så lenge deres krig mot de allierte varte. Omberg fikk også kjennskap til ordlyden i våpenstilstandsavtalen på et tidlig tidspunkt. Han og en god del av de hjemvendte soldater fra Sverige meldte seg inn i N.S. fordi de mente at det mest riktige var å samarbeide med okkupasjonsmakten innenfor rammen av de avtaler som var inngått.

Han tør også være kjent for sitt arbeid med å få Senterpartiet til å gå inn for en revisjon av etterkrigsoppgjøret.

Han har ikke krigsdeltagermedaljen. Den eneste belønning var 3,5 års tvangsarbeide med tilhørende rettighetstap samt tale inndragning av halvparten av sin formue.

Han hadde alle tiders muligheter til å berike seg ved å drive svartebørs men på dette område var han konsekvent, maksimalprisene skulle følges og fordelingen av matvarer skulle gå gjennom offentlige kanaler.